

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. II. Qualis fuerit Legatio Archangeli S. Gabriel ad SS. Virginem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

virtutes, humilitatem & Virginitatem? quanto fervore, quanto amore, quanto desiderio flagrabat conservandi ipsas? Sanctus Bernardus dicebat, has duas virtutes excelluisse in ipsa, Deumque ita oblectasse, ut elegerit ipsam præ omnibus alijs creaturis in Matrem suam: *Virginitate placuit, humilitate concepit.*

Humilitas & Virginitas sunt inseparabiles, nec una conservatur sine altera.

Virgines Christianæ memento te, duas hæc virtutes magis esse debere vobis cordi, quàm duas oculorum vestrorum pupillas; separari ab invicem nequeunt, si amiseritis unam, proximum periculum jam subit altera; nisi fueritis humiles, diu castæ non eritis: Mundus, cui exploratum hoc est, expugnare volens castitatem, prius humilitatem oppugnat. Iste illud for, qui non nisi brutas fovet cogitationes erga simplicem hanc creaturam, cuique alia non est mens, nisi agendi ipsam in summum probum ac dedecus, nihilominus juxta speciem externam summam prosequitur ipsam veneratione, millenarum laudum velut cuidam

Deitati accendit ipsi thura, suum nuncupat ipsam Angelum, & contestatur, se ipsius esse adoratorem: optimè nempe novit veterator, quòd si inflare ipsam possit vanam arrogantiam & superbiam, exuenda mox sit castitate & pudicitia. O Deus! quàm sollicitam, oportet esse pudicam Virginem ad conservandam suam innocentiam! oportet ipsam semper sibi ipsi diffidere & metuere omnia; præsentiam viri habere debet suspectam, quando se ipsi Angelus conspiciendum præberet è cælo; Sed nec minus abhorretere debet vanas laudes, quàm impudicas cogitationes.

Bonus noster senex, qui non admodum indigebat hæc admonitione, ardentè exoptabat prosecutionem discursus de Legatione Archangeli Gabrielis ad Sanctissimam Virginem, cujus initio ita oblectabatur; rogavit itaque instantè Viatorem nostrum, ut prosequeretur illum; quòd & fecit, uti intelliges.

**
*

ARGUMENTUM.

Qualis fuerit Legatio Archangeli S. Gabrielis ad Sanctissimam Virginem.

ARTICULUS II.

Nunquam majus fuit negotium, Sicut tractari nullo tempore fuit visum tanti ponderis negotium, quale tractavit Satus Gabriel Angelus, sic etiam quàm illud Legatio conspecta nunquam fuit Incarnationis tam solemnem, sicut illa, quæ principii.

cipi

cipi huic cœlesti fuit demandata. Quando agitur de commodis vel incommodis magni alicujus Monarchæ, dicitur; negotium hoc est magni ponderis, ipsam Principis concernit personam: Quando negotium non tangit solum ipsius personam, sed etiam omnes Regni ipsius subditos, dicitur; negotium est ponderis maximi, involvit & implicat id omnes: Et quando commodum vel incommodum illud se extendit usque ad bona, usque ad honorem, usque ad vitam ipsam omnium subditorum, dicitur; negotium hoc est supremi ac summi omnino momenti, agitur de universali & omnimodâ jacturâ rerum prorsus omnium: Et ad tractandum hoc negotium procul dubio eligitur Vir rerum agendarum peritissimus in toto regno.

Omnium mortalium hic inter est, omniumque bonorum suorum hic agitur salus.

Nihilominus quid magnum hoc negotium sit, nisi palea, respectu illius quod tractatum venit Sanctus Gabriel, ceu Legatus è cœlo missus ad Sanctissimam Virginem? Non agitur hic solum de commodis Regum maximi in terris, omniumque Monarchiæ ipsius subditorum; omnes Reges mundi, omnesque ipsorum subditi hic in partem veniunt; non solum autem eorum, qui per unum aliquod vixere sæculum; sed omnium, qui occupant terram, illamque occupaverunt & occupabunt à creatione mundi, usque ad novissimum sæculorum diem, nec unico exce-

pto res hic agitur, dependet salus à bono vel malo Legationis hujus eventu; non autem res vel salus hic agitur omnium, concernens bonum aliquod temporale, vel honorem transitorium, vel vitam caducam & mortalem; Sed concernit bonum vel malum infinitum, honorem vel infamiam perpetuam, vitam vel mortem æternam. An majoris momenti excogitari possit negotium?

Non autem hic sistitur, sed ulterius hæc res suos extendit limites; Omnium beatorum Angelorum hic quoque interest maximi: Aspiciunt ipsi ruinam & cladem, quam primi Angeli peccatum Angelicæ attulerat naturæ, quodque infelix hic, cum non exiguam Angelorum multitudinem suâ involvisset rebellionem, ipsos secum egerit præcipites in barathrum damnationis æternæ, adeoque plurima reliquerit loca vacua in Hierarchiis suis. Nōrunt ipsi, nunquam adimplenda fore illa, vel conversione malorum Angelorum, vel novorum creatione, nec nisi homines in terrâ esse, qui occupare illa valeant in cœlo: Exploratum insuper habent, naturaliter id impossibile esse hominibus; Sed quando vident descendere Deum in terram, ut ascendere faceret homines in cœlum, suas resarciendas fore sperant ruinas; quodque cum DEUS maximo cum portento factus sit homo, idem Deus, maximâ ex bonis

Dei ip
hic qu
plurim
intere

Omnium Angelorum etiam hic refert plurimi.

bonitate assumpturus sit homines, ad replendas rebellium Angelorum ruinas. Ecce Igitur, quanti ipsorum referat, si auspiciatum referat eventum S. Gabrielis operosa Legatio: Quis ergo æstimare possit hoc negotium, unde omnium tum Angelorum tum hominum tam ingens dependet emolumentum?

Dei ipsius hic quoque plurimum interest.

Ulterius adhuc res devolvitur: nunquam non maxima creaturarum commoda levissimum quid sunt, in comparationem adducta cum minimo emolumento Dei. Sed præcipuum & maximi ponderis est, quod Dei in tantum hic referat, ut omnis ipsius gloria extra ipsum, dependeat ab operosi huius negotij eventu. Agitur namque de componendâ universali pace cælum inter & terram, Deum inter & humanam naturam, quibus diffidium jam erat à creatione mundi. Et ad stabiliendum hanc pacem, agendum est de connubio, quod duas hæc partes tam atctâ constringat necessitudine & propinquitate, ut amplius non sint, nisi una eademque persona; tamque forti, ut nec vita, nec mors nec quidquam aliud illas unquam valeat ab invicem separare: Et hic scopus est magni huius negotij, à quo dependet æterna felicitas hominum, restauratio beatitudinis Angelorum, & tota gloria, quam recipere potest Deus à creaturâ.

Sed cui demandetur tanti cura

R. P. Isaac Consultat. Tom. III.

negotij? eòquod operosissimum id sit, & majoris, quàm unquam aliquod esse potuerit, momenti, hinc præstantissimi & excellentissimi, qui unquam fuerit requiritur opera Legati. Sanctus Gabriel eligitur præ cæteris omnibus ad suscipiendam & feliciter exantlandam tantæ molis provinciam. Sanctus Augustinus declarat nobis, quâ ratione hæc ipsi fuerit demandata *Occultum contrahitur (inquit ipse) connubium, in utero Virginali MARIÆ; Archangelus Sanctus Gabriel ejusdem est Paranympus, ne exterreatur Virgo, dum promittitur ipsi, sponsum illius fore spiritum Sanctum, & nasciturum ex ipsâ Filium, illæsa & integrâ manente puritate ipsius.* Requiritur igitur MARIA è regno cælesti, mittitur Angelus, & Rex ipse totus resurgens Majestate, ingens hoc moderatur negotium. Interim dum Deus id committit muneri, obstupescunt Dominationes, admirantur Throni, omnesque cælestes Spiritus, præ reverentiâ altum observant silentium.

Ito Gabriel, accelera gressum; trajice ingens hoc spatium, quod cælum est inter & terram, affer consilij nostri nuntium Virgini MARIÆ: habitat in parvâ civitate Nazareth; septa murorum ejus angusta sunt; domus, quam incolit, parva est; sed tota amplitudo regni cælorum patet ipsi; dic illi, decretum esse, quod su-

T t

tura

S. Augusti-
nus serm.
de Annun-
tiatione re-
quirebatur
magnus Le-
gatus ad
hoc nego-
tium.

tura sit Mater Unigeniti Filij
DEI.

Ubi primùm peramplò hoc Archangelus Gabriel adactus est munere, in præsentia omnium Angelorum cœlestium, qui cum reverentiâ percipiebant hæc iussa; ipse totus accensus zelo, sed sancto quodam pavefactus horrore ob magnitudinem injuncti sibi mandati, id quantocytus mandare parat executioni. Ut appatu se instruat Legationis suæ magnitudini congruo, induitur corpus, quòd corpus apparebat humanum, cui amplissimum confert ornatum, pulchritudinem, splendorem, magnificentiam: Et quia magni Legati iter non faciunt absque magno Comitatu, assumit secum plures legiones beatorum Angelorum, tamque pomposo circumfusis splendore, tamque magnificâ stipatus coronâ, discedit iter prosequitur, accelerat, & præcipiti volatu descendit cœlum & æthram, & resurgens Majestate cum toto suo comitatu intrat parvum Virginis Sanctissimæ cubiculum.

Locus tam parvus tam numerosam catervam an poterat capere, interrogabat bonus hic Vir! Imò, respondit Viator, quia Angeli sunt puri Spiritus, nec occupant locum, ubi sunt, ita ut, quando centum legiones simul essent, omnes esse possent in spatio minori, quàm sit illud, quòd occupat extremum digiti. Hem itane, reponit Senex,

non omnes, sicut Sanctus Gabriel, habebant corpora? Non, respondet Viator, ipse solus amictus erat Corpore, quia ipse solus Legatum agebat ad Sanctissimam Virginem, quæ corpore constabat. Unus solus Angelus induitur Corpore, ed quòd unica sola trium divinarum personarum assumptura erat corpus humanum. Est aliquid aspexisse hujus molem & pondus negotij, sicut & gloriam illud exequentis Legati: Magis aspectu jucundus est modus, quo impositæ sibi Legationis adimplevit Provinciam.

Non protrahit longum coram ipsâ discursum, refertum supervacaneis & officiosis verborum blandimentis; loquendum ipsi non fuerat nisi de profundissimo divinitatis arcano; non offert amplam explanationem mysterij, quòd ipsi annuntiabat, quòdque omnium Sanctorum Patrum à tempore, quo adimpletum est, fatigabat eloquentiam: Loquebatur Matri divinæ sapientiæ, quàmque Ecclesiam nuncupat Virginem prudentissimam, peritam idiomatis Dei, quòd nonnisi in unico consilii verbo.

Ipsemet Deus composuerat & præparaverat sermonem & allocationem Legati sui, quàm Archangelus maximâ cum reverentiâ acceptam à Deo, pronuntiavit salutando Sanctissimam Virginem profundissimâ cum submissione: Ave

gra.

Quâ ratione s. Gabriel conceperit hanc Legationem.

Consi-
tio a
simpl
circa
celle
salut
nis A
lisz.

gratiâ plena, Dominus tecum; nihil adjunxit, nihil immutavit, & quia proprias suas non explanavit cogitationes, etiam propria sua non effatus est verba, sed illa Omnipotentis, à quo missus fuerat, Monarchæ, quique per os sui loquebatur Legati Sanctus Gabriel benè noverat, se loqui Matri Dei, ipsamque vocari MARIAM, sed ex reverentiâ pronuntiare non audebat augustum hoc Nomen; Et quia non loquebatur à seipso, in alia se diffundere verba noluit, nisi quæ Deus nomine suo annuntiati jussisset Sanctissimæ Virgini.

Consideratio animæ simplicis circa Excellentiam salutatio- nis Angelicæ.

Hic bonus noster senex, qui nonolvebat animo, nisi coronam suam, Rosarium suum, suumque Ave MARIA, expergefactus est, quasi subito contactus motu & impulsu quodam divino, unde & summo persundebatur gaudio: Itane, inquit, mi Domine, uti dicentem te audio, Ave MARIA, non est oratio composita ab hominibus in terris, sed venit de cælo, ipsum Auctorem habens Deum, quam postea ex ipsius mandato attulit in terras Angelus, & primum, quod hic Angelus in terris fecit, erat dicere suum Ave MARIA. Bonum est ergò illud dicere, cum id ipsum sit exequi voluntatem Dei, imitari Angelum, placere Sanctissimæ Virgini. O quantum majoris demceps faciam illud, quam fecerim hucusque, illudque recitabo sæpius. Non credo, me quid-

quam dicere posse, quo magis honoretur, ampliusque delectetur Sanctissimæ Mater Dei.

Verum est, mi Pater, respondit totus consolatus Viator noster, prætiū Angelicæ salutatio- nis. Valor & prætiū Angelicæ salutatio- nis. Salu- tatio hæc Angelica præstantissima est, excedit omnia, quæ vel dicere, vel cogitare possumus. 1. Est brevissima in verbis, sed tantò abundat sensu, ut omnia complectatur arcana mysterijs Incarnationis. 2. Tantæ est nobilitatis in suâ origine, ut concepta fuerit in corde ipsius Dei, edita in lucem ab Angelo, & suscepta à Matre Dei. 3. Tantæ est virtutis, ut terrore concutiat Dæmones, omnes Sanctos oblectet Angelos, & in corde Sanctissimæ Virginis totum re- novet gaudium, quo delibuta fuit Sanctissima Virgo, quando aspexit se Matrem Dei. 4. Ipsa tanti æstimatur à totâ Ecclesiâ, ut cum illam legat in eodem Evangelio, ubi legit Pater noster, orationem ab ipso JESU CHRISTO compositam & sanctissimo ipsius ore pronuntiatam, eadem veneratione ipsam prosequatur; quam dum absque intermissione repetit, imitari intendit Carmen illud perpetuum, quod modulantur Angeli Majestati Dei in cælo, quando incessabili voce proclamant; Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus. Nonne videbitur tibi Ecclesia militans respondere triumphanti, in morem alterius Chori Musici, dum inces-

Quid dicendum sit illis, qui vituperant, quod toties repetatur. Ave MARIA,

santer repetit: *Ave MARIA, Ave MARIA, Ave MARIA.*

Hoc ad amissim erat boni nostri senis cor tangere, quo oblectabatur maxime. O quanto me afficis solatio, inquit mihi, vultu hilari, totusque perfusus gaudio; quantum oblector, dum talia audio! Veniant deinceps, mihi que exprobrent, me sæpè nimis meum recitare rosarium, dicantque illud foris, me incessanter repetendo *Ave MARIA*, ita importunum & molestum accidere Virgini Sanctissimæ, ac si centies pro unâ vice dicerem ipsi: Bona dies, mea Domina, bona dies mea Domina, bona dies mea Domina; haberè enim, quod responderem ipsis: siquidem dicerem, me facere in terris respectu Matris Dei, quod faciunt Angeli in cælis respectu ipsius Dei; quodque, si hoc displiceat ipsis, videant, an imitari malint infernum, seque Cantatores adungere rabiosæ sym-

phoniz, melius dixerò, horrendis ululatibus dæmonum, qui in rabiem aguntur ex eo, quod incessanter laudetur JESUS CHRISTUS, & Sanctissima Mater ejus in cælo & in terrâ.

Hoc dicto derepentè obmutuit; An igitur contentus non es, interrogat ipsum Viator? Contentus, Domine reponit Vir bonus, imò contentissimus ex eo, quod dixisti mihi. Sed quæso explanate ne cesses alia prodigia circa Legationem Gabrielis Archangeli; non enim hæc omnia mihi constant, & illa addiscendi immorior desiderio. Nôsse autem percuperem, quando & quomodo is se exhibuerit Sanctissimæ Virgini, quâ ratione ipsa receperit hanc Legationem, quoniam nam ejusdem fuerit eventus; Et denique quæ alia particularia acciderint in magni hujus negotij Executione. Rogo te, speciatim circa omnia me informa.

ARGUMENTUM.

Quando & quomodo Archangelus Gabriel suam ad Sanctissimam Virginem confecerit legationem, & quid ipsa responsi dederit.

ARTICULUS III.

Dicendum non est, quod Sanctus Archangelus Gabriel assumpserit sibi tempus ad salutandum Sanctissimam Virginem; Angeli enim tempus non habent, non habent nisi ævum

vel æternitatem, & si quid faciunt in tempore, est, quando Deus mittit ipsos. Sed nec assumpsit sibi tempus assignatum à Sanctissimâ Virgine, sicut Legati assument tempus destinatum sibi à principibus